

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι μια εθνική ρύθμιση, όπως αυτή που περιλαμβάνεται στο Vlaamse Decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (φλαμανδικό διάταγμα της 17ης Ιουλίου 2000 για την οργάνωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας), όπως τέθηκε σε εφαρμογή με τη Besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 (απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 5ης Μαρτίου 2004), η οποία τροποποιήθηκε με τη Besluit van de Vlaamse Regering van 25 februari 2005 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 25ης Φεβρουαρίου 2005 για την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας) και τη Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de [openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik (απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 8ης Ιουλίου 2005 περί τροποποιήσεως της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 5ης Μαρτίου 2004 για την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 29ης Μαρτίου 2002 σχετικά με τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την προώθηση της ορθολογικής χρήσεως ηλεκτρικής ενέργειας), κατά την οποία ρύθμιση:

— στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας σε συνδεδεμένους με το δίκτυο διανομής ή το δίκτυο μεταφοράς τελικούς πελάτες επιβάλλεται η υποχρέωση να καταθέτουν κάθε έτος στη ρυθμιστική αρχή ορισμένο αριθμό πράσινων πιστοποιητικών (άρθρο 23 του πιο πάνω διατάγματος).

— στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας σε συνδεδεμένους με το δίκτυο διανομής ή το δίκτυο μεταφοράς τελικούς πελάτες επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο από τη Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits en Gasmarkt (φλαμανδική ρυθμιστική αρχή για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου) (VREG), όταν οι προμηθευτές αυτοί έχουν καταθέσει ανεπαρκή αριθμό πράσινων πιστοποιητικών για να τηρηθεί μια υποχρεωτική ποσόστωση που αφορά πράσινα πιστοποιητικά (άρθρο 37, παράγραφος 2, του πιο πάνω διατάγματος).

— ρητώς ορίζεται ότι εγγυήσεις προελεύσεως από άλλες χώρες δύνανται υπό ορισμένες προϋποθέσεις να γίνουν δεκτές για να τηρηθεί η υποχρεωτική ποσόστωση (άρθρο 15 quater, παράγραφος 2, της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 5ης Μαρτίου 2004, όπως έχει εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση).

— η ρυθμιστική αρχή δεν δύναται ή δεν θέλει να λάβει υπόψη εγγυήσεις προελεύσεως από τη Νορβηγία, και τούτο ελλείψει εκτελεστικών μέτρων της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως, η οποία έχει αναγνωρίσει την ισότητα ή ισοδυναμία της καταθέσεως των πιστοποιητικών αυτών (άρθρο 25 του προαναφερθέντος διατάγματος και άρθρο 15 quater, παράγραφος 2, της αποφάσεως της 5ης Μαρτίου 2004), χωρίς η ρυθμιστική αρχή να έχει εξετάσει συγκεκριμένα αυτή την ισότητα ή ισοδυναμία.

— στην πράξη, καθ' όλη τη διάρκεια της ισχύος του διατάγματος της 17ης Ιουλίου 2000, μόνο πιστοποιητικά για την παραγωγή πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας στη Φλαμανδική Περιφέρεια ελήφθησαν υπόψη για να εξεταστεί αν τηρήθηκε η υποχρεωτική ποσόστωση, ενώ οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας σε συνδεδεμένους με το δίκτυο διανομής ή το δίκτυο μεταφοράς τελικούς πελάτες δεν είχαν καμία δυνατότητα να αποδείξουν ότι οι κατατεθείσες εγγυήσεις προελεύσεως από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης πληρούσαν την προϋπόθεση υπάρξεως ίσων ή ισοδυναμών εγγυήσεων όσον αφορά τη χορήγηση τέτοιων πιστοποιητικών.

συμβατή με το άρθρο 11 της Συμφωνίας ΕΟΧ και/ή με το άρθρο 13 της Συμφωνίας ΕΟΧ;

2) Είναι μια εθνική ρύθμιση όπως αυτή την οποία αφορά το ερώτημα 1 συμβατή με το άρθρο 5 της τότε ισχύουσας οδηγίας 2001/77/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας (κατά το μέρος που έχει σημασία για τον ΕΟΧ);

3) Είναι μια εθνική ρύθμιση όπως αυτή την οποία αφορά το ερώτημα 1 συμβατή με την αρχή της ισότητας και με την απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων όπως περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 4 της Συμφωνίας ΕΟΧ και στο άρθρο 3 της τότε ισχύουσας οδηγίας 2003/54/ΕΚ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου [2003], σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ (κατά το μέρος που έχει σημασία για τον ΕΟΧ);

⁽¹⁾ ΕΕ L 283, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 176, σ. 37.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε η Audiencia Provincial de Oviedo (Ισπανία) στις 14 Μαΐου 2012 — Constructora Principado S.A. κατά José Ignacio Menéndez Álvarez

(Υπόθεση C-226/12)

(2012/C 227/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Oviedo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Constructora Principado S.A.

Εφεσίβλητος: José Ignacio Menéndez Álvarez

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση συμβατικής ρήτηρας η οποία μεταθέτει στον καταναλωτή την πληρωμή ποσού που βαρύνει κατά νόμον τον επαγγελματία, πρέπει να θεωρηθεί ότι το γεγονός καθ'αυτό της μετακλίσεως στον καταναλωτή μιας υποχρεώσεως πληρωμής που βαρύνει κατά νόμον τον επαγγελματία αρκεί για να προκαλέσει την ανισορροπία στην οποία αναφέρεται το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13⁽¹⁾ ή το γεγονός ότι, σύμφωνα με την οδηγία, η ανισορροπία πρέπει να είναι σημαντική συνεπάγεται ότι απαιτείται επιπλέον και σημαντική οικονομική επιβάρυνση του καταναλωτή σε σχέση με το συνολικό ύψος της συναλλαγής;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 16 Μαΐου 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd κατά Asda Stores Ltd

(Υπόθεση C-252/12)

(2012/C 227/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Εφεσίβλητη: Asda Stores Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Στην περίπτωση που έμπορος έχει καταχωρίσει κοινοτικό σήμα για

i) εικονιστικό σημείο·

ii) λεκτικό σημείο·

και χρησιμοποιεί τα δύο από κοινού, συνιστά τέτοια χρήση, χρήση του εικονιστικού σημείου κατά την έννοια των άρθρων 15 και 51 του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πώς πρέπει να εκτιμηθεί το ζήτημα της χρήσεως του εικονιστικού σήματος;

2) Υπάρχει διαφοροποίηση αν:

i) το λεκτικό σημείο τίθεται πάνω από το εικονιστικό σημείο;

ii) ο έμπορος έχει επίσης καταχωρίσει ως κοινοτικό σήμα σύνθετο σημείο, το οποίο περιλαμβάνει το εικονιστικό και το λεκτικό σημείο;

3) Εξαρτάται η απάντηση στα ερωτήματα Α ή Β από το αν ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται το εικονιστικό σημείο και τις λέξεις ως (i) χωριστά σημεία· ή (ii) ως έχοντα το καθένα ανεξάρτητο διακριτικό χαρακτήρα; Αν ναι, κατά ποίο τρόπο;

4) Στην περίπτωση που η καταχώριση κοινοτικού σήματος δεν έχει γίνει με χρώμα, αλλά ο δικαιούχος του το έχει χρησιμοποιήσει εκτενώς σε ορισμένο χρώμα ή συνδυασμό χρωμάτων, ώστε να έχει συνδεθεί στην αντίληψη σημαντικού μέρους του κοινού (σε τμήμα και όχι σε ολόκληρη την Κοινότητα) με αυτό το χρώμα ή συνδυασμό χρωμάτων, είναι το χρώμα ή τα χρώματα με τα οποία η εφεσίβλητη χρησιμοποιεί το επίμαχο σημείο κρίσιμο στοιχείο κατά τη συνολική εκτίμηση (i) του κινδύνου συγχύσεως κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', ή (ii) του αθέμιτου οφέλους κατά το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, κατά ποίο τρόπο;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, είναι κρίσιμο, ως μέρος της συνολικής εκτιμήσεως, ότι η ίδια η εφεσίβλητη συνδέεται στην αντίληψη σημαντικού μέρους του κοινού με το χρώμα ή τον συγκεκριμένο συνδυασμό χρωμάτων που χρησιμοποιεί για το επίμαχο σημείο;

(¹) ΕΕ L 78 σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Μαΐου 2012 η Volkswagen AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 21 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-63/09, Volkswagen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-260/12 P)

(2012/C 227/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Volkswagen AG (εκπρόσωποι: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της αναρρεσείουσας

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-63/09.